

## สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

Competencies of Administrators in the Digital Era Affecting the Effectiveness in Schools

under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1

จินตหรา ชนะรัตน์ธรรม<sup>1</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ โพธิ์วัฒน์<sup>2</sup> ดร.ชรินดา พิมพ์บุตร<sup>2</sup>

Jintara Chanarattanatham<sup>1</sup> Asst. Prof. Dr.Sawat Photivat<sup>2</sup> Dr.Charinda Pimpabud<sup>2</sup>

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพยากรณ์ และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ บุคลากรโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 346 คน ได้มาโดยการใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) การวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .982 และประสิทธิผลโรงเรียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .989 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ทดสอบค่าที (t – test ชนิด One Samples และ Independent Samples) การวิเคราะห์ทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน (Pearson’s Product–Moment Correlation Coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน ใช้แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**คำสำคัญ:** สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ประสิทธิภาพโรงเรียน

<sup>1</sup>หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

<sup>1</sup>Master of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

<sup>2</sup>อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

<sup>2</sup>Lecturer Master of Education Program in Educational Administration and Doctor of Education Program in Educational Administration Sakon Nakhon Rajabhat University

<sup>3</sup>รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

<sup>3</sup>Vice Director of Sakon Nakhon Primary Educational Service Office 1

\*ผู้ติดต่อ, อีเมล: จินตหรา ชนะรัตน์ธรรม, Jintara121235@gmail.com

รับเมื่อ 18 พฤษภาคม 2567 แก้ไข 22 พฤษภาคม 2567 ตอปรับ 24 พฤษภาคม 2567

จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ( $r_{xyt} = 0.526$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร และด้านการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ โดยมีอำนาจพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 30.4

5. แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ได้แก่ 1) ด้านความรู้และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะพื้นฐาน ความรู้ ความเข้าใจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมและสนับสนุน ให้บุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานและจัดการเรียนการสอน และเข้าร่วมอบรม สัมมนาทางด้านเทคโนโลยี และ 2) ด้านการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์วิจัยที่ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลง เชี่ยวชาญ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และจัดสภาพแวดล้อม อำนวยความสะดวกทางเทคโนโลยีสารสนเทศแก่บุคลากรและนักเรียน

## ABSTRACT

The purposes of this research were to examine, compare, and analyze the predictive relationship, and to establish guidelines for developing competencies of administrators in the digital era that served as significant predictors of the school effectiveness under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, in the 2023 academic year. The research sample comprised 346 personnel working in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, obtained through multi-stage random sampling. This research was divided into two parts: Part 1 examined the competencies of administrators in the digital era that affected the school effectiveness. The research instrument was a set of questionnaires on administrators' competencies in the digital era, with the reliability of .982, and on the school effectiveness, with the reliability of .989. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One Sample and Independent samples t – test, F – test (One – Way ANOVA), Pearson's product – moment correlation coefficient, and Simple regression analysis. Part 2 established guidelines for developing administrators' competencies in the digital era that served as significant predictors of the school effectiveness through expert interviews and content analysis.

The findings were as follows:

1. The administrators' competencies in the digital era were overall at a high level, while the school effectiveness was overall at the highest level.

2. The overall competencies of administrators in the digital era and the school effectiveness, classified by positions, showed differences at the .01 level of significance. However, when considering work experience, there was no significant variation overall. There were overall differences at the .01 level of significance regarding school sizes.

3. The administrators' competencies in the digital era showed a positive relationship with the effectiveness of schools at the .01 level of significance with a moderate level of correlation coefficient ( $r_{xyt} = .526$ )

4. The administrators' competencies in the digital era comprised two aspects that served as significant predictors, namely Knowledge and Information Technology (IT) Utilization, and Professional Administrators, with the predictive power of 30.4 percent.

5. The guidelines for developing administrators' competencies in the digital era include 1) Knowledge and IT Utilization: School administrators must possess basic skills, knowledge, and understanding of IT. They should also promote and support personnel in utilizing IT for performing tasks, enhance instructional processes, and attend training and seminars on technology, 2) Professional Administrators: School administrators should have a clear vision, keep pace with changing technologies, possess expertise in utilizing digital technology, and create a conducive environment that facilitates IT usage for both personnel and students.

**Keywords:** Competencies of Administrators in the Digital Era, Effectiveness of Schools

### ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความสามารถเต็มศักยภาพมีการพัฒนาที่สมดุล เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาของประเทศ รวมทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จะสร้างสรรค์และพัฒนาคนทั้งในแง่ความรู้ ความคิด คุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การยกระดับคุณภาพการศึกษา การเรียนรู้ ต้องส่งเสริมบทบาทสถาบันทางสังคมในมีการกล่อมเกลาสถาบันคนดี มีวินัย มีค่านิยมที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 1) ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นกลไกและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะสามารถขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้นั้น ต้องเป็นบุคคลที่มีสมรรถนะ (McClelland, 1975, p. 10) และในยุคดิจิทัลที่มีเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วประเทศไทยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้อย่างพลิกโฉมเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลก ซึ่งทำให้โรงเรียนต้องมีผู้บริหารสถานศึกษาที่มีสมรรถนะในยุคดิจิทัล

สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาในสถานศึกษาให้เกิดคุณภาพ การพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้มีคุณภาพสูงสุดในการสนองนโยบายต่าง ๆ จึงเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องศึกษา ค้นคว้า เรียนรู้เพิ่มเพื่อให้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล (Media and Information Literacy: MIL) การมีความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient: DQ) ของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา รวมไปถึงผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งความฉลาดทางดิจิทัล คือ ความสามารถทางสังคม อารมณ์และการรับรู้ ที่จะทำให้อุบัติบุคคลสามารถที่จะเผชิญความท้าทายและปรับตัวให้เข้ากับชีวิตดิจิทัลได้ ความฉลาดทางดิจิทัล ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ ทักษะคิดและค่านิยมที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในฐานะสมาชิกของโลกออนไลน์กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ทักษะการใช้สื่อและการเข้าถึงสังคมในโลกออนไลน์ (สรานนท์ อินทนนท์, 2663, หน้า 3) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีสมรรถนะทางดิจิทัลและทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในองค์กร

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะพบว่าสมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลโรงเรียน แต่ยังคงขาดการศึกษาให้ทราบถึงขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ของสมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องสมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เพื่อนำข้อมูลที่ได้

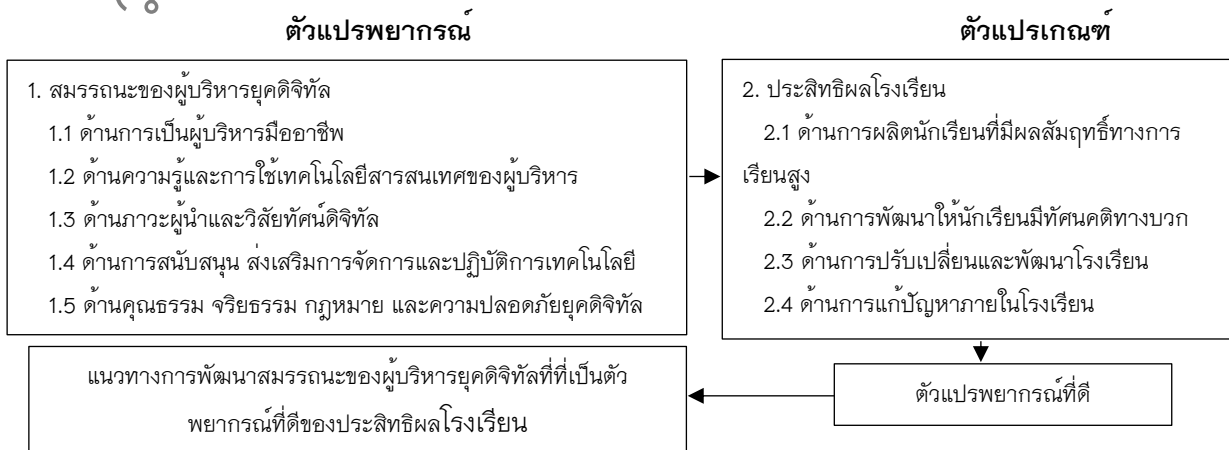
### คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโรงเรียนหรือไม่ อย่างไร
4. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ได้หรือไม่ และมีสมการเป็นอย่างไร
5. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน ควรเป็นอย่างไร

### ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล และระดับประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล และเปรียบเทียบประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1
4. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1
5. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีของประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

### กรอบแนวคิดของการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

## วิธีดำเนินการวิจัย

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 2,078 คน จากทั้งหมด 174 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 174 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,904 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) ได้กลุ่มตัวอย่าง 346 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 120 คน และครูผู้สอน 226 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

### เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) โดยการสอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .982 และมีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง .664 – .946

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .989 และมีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง .692 – .961

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนด้วยตนเอง ทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 346 ฉบับ ได้นำเอกสารกลับคืนมา จำนวน 346 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อย และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์

### สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{x}$ ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสถิติที (t – test) ชนิด One Samples และ Independent Samples ค่าสถิติเอฟ (F – test) แบบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณทีละขั้นตอน (Stepwise multiple Regression)

การหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

## สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า

1. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล และประสิทธิผลโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน และ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ( $r_{xyt} = 0.526$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร และด้านการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่รวมกันพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน โดยพยากรณ์คิดเป็นร้อยละ 30.4

5. การวิจัยในครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร และด้านการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ

## อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า

1.1 สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้และความสามารถ คุณลักษณะต่าง ๆ ในด้านการบริหาร มีวิสัยทัศน์ทางด้านดิจิทัล ทักษะที่เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามา เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน มีความสามารถในการแก้ปัญหาที่ประสบในขณะปฏิบัติงานได้สำเร็จและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ พรภวิชัย อุ่นวิเศษ (2564, หน้า 181) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร กับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโดยรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก

1.2. ประสิทธิผลโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประสิทธิผลของโรงเรียน คือ ระดับผลสำเร็จของโรงเรียนที่เกิดจากความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยเกิดจากความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในโรงเรียน ในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทำให้โรงเรียนเกิดการ พัฒนาและบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วุฒิชัย ดาบัไธสงค์ (2565, หน้า 34 – 35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของประสิทธิผลโรงเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบและตัดสินความสำเร็จ

ของโรงเรียนที่เกิดจากการบริหารงานของผู้บริหาร และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น หากผลการดำเนินงานเป็นไปตามที่คาดหวังหรือบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนก็กล่าวได้ว่าโรงเรียนมีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลและประสิทธิภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดโรงเรียน พบว่า

2.1 สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้มากกว่าครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีสำหรับในการบริหารงาน กล่าวคือ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ทักษะ ลักษณะเฉพาะบุคคล ในการปฏิบัติหน้าที่ที่มีลักษณะที่โดดเด่นในตำแหน่งของผู้บริหารสถานศึกษา และมีความสามารถในการนำสื่อดิจิทัล เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมีการนำ เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้การปฏิบัติงานในหน้าที่มาปรับใช้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สลิตา แสนสุข (2566, หน้า 190) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ที่มีสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ตามความรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจะต้องเรียนรู้เพื่อให้อำนาจทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล เพราะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานในหน้าที่ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจึงได้เรียนรู้สื่อดิจิทัลอยู่ตลอดเวลา และนำสื่อดิจิทัลเข้ามามีใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาตนเองในด้านการปฏิบัติงาน และด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ พรภวิษย์ อุ่นวิเศษ (2564, หน้า 183 – 184) สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูที่รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน โดยรวมพบว่า สมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร ไม่แตกต่างกัน

2.3 สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ตามความรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนหากมีการได้รับจัดสรรงบประมาณ วัสดุ สื่อดิจิทัล จากหน่วยงานต้นสังกัดมาช่วยโรงเรียน อาจทำให้โรงเรียนแต่ละขนาดมีการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นไม่ทั่วถึงไปตามเป้าหมาย รวมทั้งความพร้อมของโรงเรียน และศักยภาพของบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเรียนการสอนเกี่ยวกับใช้สื่อดิจิทัล ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ สอดคล้องกับวิจัยของ ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 199) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ประสิทธิภาพโรงเรียนตามความรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความรับรู้มากกว่า ครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการ กำหนดทิศทางของโรงเรียน รวมถึงมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนร่วมกันปฏิบัติ หน้าที่ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโรงเรียน การสร้างความเชื่อมั่นให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาภายใน โรงเรียนว่าในการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา จะนำพาโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ ส่วนครูผู้สอนมีหน้าที่หลัก คือ การจัดการเรียนการสอนซึ่งแตกต่างกับแนวคิดของหลักการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ กันตชาติ กุตนอก (2565, หน้า 178) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนจำแนก ตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ การปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการดำเนินการเหมือนกัน ทั้งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ต่างก็มีเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนาโรงเรียนให้ เจริญก้าวหน้า บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา โดยใช้ความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินการเกิดประสิทธิผลที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Price (1993, p. 318) กล่าวไว้ว่า ประสิทธิภาพมีความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.6 ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความรับรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า โรงเรียนแต่ละขนาด มีบริบทและทรัพยากรทางการศึกษาแตกต่างกัน จึงเกินข้อจำกัดในปัจจุบันนำเข้า ทั้งด้าน งบประมาณ บุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ และการบริหารจัดการ ดังนั้นจึงมีรูปแบบในการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน ผลมุ่งหวังประสิทธิภาพของโรงเรียนก็ย่อมแตกต่างกันเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ญัฐมน สมตน (2565, หน้า 186) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารตามแนวคิดพิชิตธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูคดาหาร พบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและ ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูคดาหาร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนก ตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลโดยรวมกับประสิทธิภาพโรงเรียนโดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง ( $r_{xy1} = 0.526$ ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่จะต้องจำเป็นใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยการกำกับ ติดตามการดำเนินงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา มีบทบาทในการนำสื่อดิจิทัลเทคโนโลยี ใหม่ ๆ มาปรับและประยุกต์ใช้ในบริหารงาน และอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ตลอดจน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านนวัตกรรมที่หลากหลาย ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีวัตถุประสงค์ร่วมกันที่จะนำพา สถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลต่อโรงเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ วราวุฒิ มุขกระโทก และกุลจิรา รักษณ์นคร (2566, หน้า 77) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการ บริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า สมรรถนะ



ด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา เป็นไปในทิศทางเดียวกัน  
ในระดับสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

4. สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร และด้านกร เป็นผู้บริหารมืออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้จะเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะด้านดิจิทัลหรือคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับทักษะในการปฏิบัติงาน ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโรงเรียน ส่งเสริมให้ครูผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียนนำนวัตกรรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน อันจะส่งผลให้เกิดประสิทธิผลและความสำเร็จตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McClelland (1973, p. 57) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะ หมายถึง บุคคลิักษณะที่ชอบอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ที่ผลักดันให้บุคคลนั้นสามารถสร้างผลงานที่ดีและเป็นสิ่งที่ประกอบด้วยความรู้ ทักษะ ทัศนคติ แรงจูงใจ ซึ่งสามารถทำให้ปฏิบัติงานให้ได้อย่างดี

### ข้อเสนอแนะ

#### 1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษา ดังักัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ควรส่งเสริมสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล เพื่อพัฒนาการบริหารโรงเรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยวิธีที่หลากหลาย มีการวิเคราะห์ รวบรวมองค์ความรู้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางาน และนำสื่อดิจิทัล และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนางานเพื่อให้เกิดประสิทธิผลแก่โรงเรียน

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน และ อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ดังักัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ควรส่งเสริมและพัฒนางานให้เกิดผลสำเร็จของการจัดการศึกษาของการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผลที่เกิดจากความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับประสิทธิผลโรงเรียน โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้นควรมีการพัฒนาผู้บริหารให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ประสิทธิผลโรงเรียนเพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่า มี 2 ด้านสามารถพยากรณ์ประสิทธิผลโรงเรียน ได้แก่ ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร และการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาอาจเลือกตัวพยากรณ์ที่ดีมาใช้ในการบริหารจัดการเป็นอันดับแรก เพื่อเพิ่มประสิทธิผลโรงเรียนให้มากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นบุคคลที่ทักษะรอบด้าน กระบวนการเป็นผู้นำ ทักษะการคิด เชี่ยวชาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล วิเคราะห์เป็นนักบุกเบิก มีวิสัยทัศน์ที่ยอดเยี่ยม เป็นนักพัฒนา มีความทันสมัยก้าวทันเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ในสถานศึกษา บุคลากร และผู้เรียน และนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศไปปรับประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

## 2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนเพิ่มเติมในส่วนของสถานศึกษาสังกัดอื่น ๆ ที่มีบริบทแตกต่างกัน
- 2.2 ควรวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัลกับตัวแปรอื่น ๆ
- 2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนา เพื่อหารูปแบบของการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารยุคดิจิทัล ในระดับโรงเรียนประถมศึกษา
- 2.4 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน

## เอกสารอ้างอิง

- กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณัฐมน สมตน. (2565). *การบริหารตามแนวทศพิธราชธรรมของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผล โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พรวิชัย อุ้นวิเศษ. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ลลิตา แสนสุข. (2566). *สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- วุฒิชัย ดาบโธสง. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- วรารุณี มุขกระโทก และกุลจิรา รักษนศร. (2566). *สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. 6(17). 71.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)*. กรุงเทพฯ. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สรานนท์ อินทนนท์. (2563). *ความฉลาดทางดิจิทัล (DQ Digital Intelligence)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). ปทุมธานี: วอลด์ ออน คลาวด์. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ไอรดา นรสาร. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียน* ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- Price, J.L. (1993). *Organizational Effectiveness: An Inventory of Propositions*. Homewood, Ill: Richard D Irwin.
- McClelland, D.C. (1973). *Testing for competence rather than for intelligence*. *American Psycho Logist*, 28(1), 1 – 14.
- \_\_\_\_\_. (1975). *A competency model for human resource management Specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle*. Boston: McBer.